

Anul II. No. 4.

MESAGERUL CERCETASILOR

ECU Cluj / Central University Library Cluj

Cluj, 6 Februarie 1928.

Abonamentul 120 Lei Pentru cercetași 100 Lei

Redacția și adm. : **Legiunea NAPOCA,** Str. Romei 28.

Responsabil : Pof. At. Popa Com. Legiunii

Acest număr este închinat șefului cercetașilor din lumea întreagă, **Sir Robert Stephenson Baden Powell**.

În ziua de 22 Februarie împlinește 71 ani, o vârstă frumoasă mai ales când viața trăită a fost plină de fapte mari pentru alții și pentru cei mulți de pe întreg globul.

Inchinăm acest număr cu dragostea caracteristică cercetașilor față de părintele lor, care și azi este acelaș suflet avântat plin de căldură și entuziasm.

In semn de închinare aproape toate articolele sunt din scrierile cercetășești pentru băieți și fete, dorind să redăm farmecul originalității și a unei legături mai directe. Poate că nu ne-au reușit pe deplin, dar printre rânduri se va putea ceti dorul de a ști, de a cunoaște și de dragoste față de această operă măreață.

Cuvine-se acest prinos și din partea cercetașilor noștri români din orașul Cluj și alături de ei din partea tuturor acelora cari pot să cuncască idealul cercetășiei.

Idealul cercetășiei este **omul deplin** și este o personificare reală în persoana șefului **R. B. Powell**.

Traducerile sunt făcute după edițiile franțuzești servindu-ne și de traducerea românească a operei *Cercetași*.

*

Știri din lumea mare.

M. S. Regele George al V-lea a conferit Șefului Cercetașilor Sir Robert Baden-Powell, Marea Cruce de Cavaler al Ordinului Sf. Mihail și Sf. George, ca recunoștință pentru serviciile aduse cu ocazia recentei sale vizite la Cercetași din Africa de Sud.

Cercetașii lumii se unesc pentru a felicită pe Fondatorul lor, cu ocazia acestei noi Demnități.

Intrunirea din 11 și 25 Ianuarie 1928.

În adunarea comandanților din 11 Ian. au luat parte: At. Popa, com. Leg., *dela cent. I*: T. Bugnariu, com. cent., *dela cent. II*: Dr. I. Cadariu, com. cent. Dș. A. Furtunescu și Dș. O. Bocoșiu, com. de grupă, L. Bocoșiu, cerc. de frunte, O. Balotă, șefă de gr., M. Dimitriu, secr. cent.; *dela cent. III*: I. Bosica, com. cent., S. Coman și H. Boldor, șefe de gr., E. Cristorian, secr. cent., *dela cent. IV*: Șt. Pinte. com. cent., Gh. Șerbu și I. Mătieș, com. de gr., *dela cent. V*: At. Popa, com. Leg., Gh. Moțiu, Vintilă Păscan, Bârlea, șefi de gr., Grama, secr. cent., *dela cent. VI*: A. S. Goia, com. cent., Gr. Zoiade, N. Crimizade, șefi de gr., *dela cent. IX*: N. Munthiu, com. cent.

Se distribue gratuit reviste cercetașilor fără mijloace și se trimite și în provincie din abon. plătite de Instituțiile publice și de D-ului Comandanți. Se anunță planul unei excursii în străinătate pentru studierea cercetășiei de acolo. Se propune un festival pentru Februarie în onoarea lui B. Powell. Dr. I. Cadariu anunță concursul Dș. Zaharescu la cent. II. D-I At. Popa dă indicații, ca toată activitatea cercetășească să se facă în cadrul patrului. Comandantul dă numai indicații generale.

Adunarea din 25 Ian. Se recomandă călduros cartea D-lui Dan Alecu „*O școală în liber*”, în care se descrie viața cercetășească din colonia dela Solești și Sculeni 1916—1918 de sub conducerea D-lui prof. C. Nedelcu. Se anunță o serie de serbări pe sate, organizate de *Astra*, invitându-se centurile a lua parte activă la ele. D-I Com. I. Bosica vorbește despre *Cavalerismul Cercetașilor*. Se propune apoi ca la adunări să se prezinte toți în uniformă. D-I Com. Goia anunță festivalul cent. VI. pe Februarie în cinstea lui Baden Powell și cere concursul și celorlalte centurii. D-I Com. Pinte. anunță că s'a interesat de insigne. Se împart subiecte de conferințe, cari vor fi dezvoltate la adunările Comandanților.

Cronicarul.

Mesagerul Cercetașilor

Abonamentul: 120 Lei.
Pentru cercetași 100 Lei.

Redacția și Administrația
ЛЕГИУНЕА НАРОДА
Cluj, Str. Romei 28.

Anunțurile se plătesc cu
3 Lei cm².

Încă un pas înainte.

Jamborea din 1929 a tuturor cercetașilor din lume va sărbători a 21-a aniversare a mișcării noastre, care trece din copilărie în faza adolescenței devenind o instituție matură pentru binele public.

Pentru acest motiv trebuie să-i dăm o atenție, specială.

Putem să dăm acestei Jamboree o dezvoltare cu mult mai mare celor premergătoare, într-un număr cât mai mare de tineri din diferite țări devenind cu toții frați adevărați prin cunoștință personală.

Sunt sigur că ne vom ajunge scopul. Dar este suficient atât? Acest rezultat este o urmare logică a unei Jam'oree mondiale ordinare, dar această ocazie deosebită, această aniversare a majorității noastre cere, mi se pare, ceva de o importanță cu mult mai mare pe care n-o putem accentua în deajuns.

Până acuma am făcut experiențele și am pus fundamentul organizației în diferitele țări, care peste tot a fost cel mai bun cu nădejdea de un rezultat final încoronat de succes.

Cât mă privește pe mine personal, în viața-mi fizică puțin loc îmi va mai da natura, cea mai mare bucurie a vieții mele va fi, ca înainte de a pleca, să văz dezvoltându-se frăția noastră într-o frăție adevărată a tuturor popoarelor, ca generațiile tinere la rândul lor să realizeze împărăția Păcii și a Bunei-voini aici pe pământ.

Cluj / Central University Library Cluj a Națiunilor, care nu este decât un parlament al națiunilor, nu este deajuns.

Ideia desarmării ori-cât de excelentă și de dorită ar fi în teorie nu va putea fi îndeplinită, atât timp cât o națiune va rămâne înarmată cu intenția vădită de a-și impune voința sa asupra altora.

Cu progresul instrucțiunii publice și a legăturilor de comunicații internaționale, pacea universală se va putea îndeplini.

Dar forța reală, temelie principală pe care va trebui să se construiască, rămâne să se pună de acum înainte; va trebui un nou spirit: spiritul prieteniei și al încrederii. Poate li-e este greu celor de azi să înțeleagă această cerință, fiind crescuți în o atmosferă de egoism și de neîncredere unii

R. Baden Powell.

față de alții; nădejdea noastră trebuie să se razeze pe generația de mâine.

În mișcarea noastră cercetăsească noi dispunem de elementele și mecanismul în stare de a ușura dezvoltarea acestor nișuri. Dar, pentru a ne putea conduce în spre mai bine, trebuie să facem cu ceva mai mult decât o strângere de mână a câtor-va mii de băieți și fete. Trebuie o cunoaștere și o apreciere cât mai răspândită a planurilor noastre, conlucrare și un sprijin cât mai larg în munca noastră.

N'am putea oare ca fiecare dintre noi în țara noastră să înrolăm în cruciada noastră (unde se poate lua o muncă activă) pe cei mai buni bărbați și femei, cari sunt, adică pe cei mai mari gânditori pentru a-ne sfătui, pe cei mai buni oratori pentru a servi cauza noastră, pe cei mai mari autori pentru a expune ideile noastre, pe șefii diferitelor culte, pe oameni de stat, pe șefii mișcărilor culturale și muncitorești, ai comerțului, ai artelor frumoase etc. pe toți în o mare organizație de muncă comună pentru binele tuturor?

N'avem trebuință de oameni iubitori de nerozii sau de alții urmărind anumite interese, ci de oameni practici pătrunși de dorul de a face lumea din ce în ce mai bună.

Nu dau prea mare importanță diferitelor consilii ci sunt un partisan al muncii comune cu alții străduindu-ne în ajungerea acelui scop.

Mi-am exprimat părerea că în fiecare țară să fie format un mic comitet pentru a se înțelege asupra persoanelor cărora le-ar cere concursul apoi să fie rugați cu toată stăruința să adereze la mișcarea noastră și fiecare cu mijloacele de cari dispune să ne stea într'ajutor pentru îndeplinirea acestei opere mărețe.

Asta ar fi în adevăr o operă tot atât de grandioasă ca și cele îndeplinite deja, și credem că timpul este potrivit.

Timpul este potrivit, pentru că în primul rând națiunile sunt obosite de războaie și

sunt într'o stare agitată lipsindu-le un ideal comun tuturor.

Apoi, pentru că mișcarea noastră s'a dovedit o realitate, progresând tot mai mult, în toate țările civilizate ale lumii și exercită o influență mare asupra miilor de tineri de ambele sexe nutrivând un ideal bazat pe ceva comun tuturor.

Dacă oamenii distinși ai diferitelor țări vor răspunde la acest apel, ce putem să nădăjduim, încercând a-ne adresa lor, putem să-i invităm la congresul nostru din 1929 și aici să ne dea sprijinul pentru a face un pas înainte pentru extinderea și dezvoltarea mișcării noastre pentru Pacea și Bunăvoința între oameni.

Robert Baden Powell.

P. S. După ce au fost scrise cele mai de sus am fost surprins printr'un articol al unui ziar spunând că numele meu a fost amintit pentru premiul Nobel al păcii.

Sunt foarte recunoscător acelor cari au avut această idee și nu pot decât să fiu tot mai mult animat de aprecierea ce ni se face. Dar noi suntem abia la începutul operei noastre, comparând cu ceea ce se va putea înfăptui în viitor și dacă vom reuși în nișura noastră, nici un premiu nu va fi mai prețios decât gândul că am contribuit în mod efectiv la înlocuirea egoismului și antagonismului prin pace și bunăvoință.

(Jamboree, 1927 Oct.)

R. B. P.

SUFLETEȘTI.**Cum să ne perfecționăm.**

Povestirile din jurul focului de seara oferă o ocazie admirabilă de a sta de vorbă cu cercetașii. Tratăm acum, o chestiune dintre cele mai importante din programul nostru. Cred că este o bună ocazie de a face țării un serviciu prețios.

Numai o religie într'adevăr mai mult activă decât spirituală poate să înlocuiască lipsa de religiozitate constatată peste tot.

Cercetașii Dumineca. În țările creștine, fără îndoială, cercetașii vor asculta sf. liturgie cu evlavie convenită. Timpul de după masă poate fi întrebuințat pentru studiul plantelor, pietrilor etc. În orașe în caz de timp nefavorabil se pot vizita muzeele, muzee de naturale, etc. Cercetașii să se joace *jocul de-a cavalerii rătăcitori* făcând diferite servicii: colecționând plante și flori medicinale, cetind povestiri frumoase bolnavilor din spitale cari nu-și pot părăsi patul. Dumineca este o zi de odihnă și recreație și să nu se creadă că ne odihnim bătând străzile. A-ți schimba felul de lucru și a te plimba pe câmp prin livezi, iată adevărata recreație. Din nenorocire, prea adeseori Dumineca este o zi de trândăvie. Adăugați la ceace ați auzit în biserică cunoașterea lui Dumnezeu în natură și serviciul pentru deaproapele.

Desăvârșirea proprie. Dacă un prea mare număr de oameni se găsește în sărăcie și fără o slujbă plătită mai bine, pricina e bine s'o căutăm în faptul că au fost lăsați în copilărie să hoinărească pe străzi sau ca să-și câștige un ban făcând servicii de comisionari, etc. Ajunși mari se găsesc fără nici o meserie prin care să-și susțină viața și incapabili să pună mâna pe un lucru mai greu. Sunt fără mijloace și nu li-se poate da nici un fel de ocupațiune. Un serviciu foarte bun puteți face copiilor voștri,

vorbindu-le de viitorul lor, arătându-le o linie de conduită și încurajându-i să se pregătescă pentru viață cu toată seriozitatea. Învățați-i să aibă încredere în ei și puneți-i la un lucru folositor cu care să-și petreacă vremea.

Îndatoriri față de Dumnezeu.

Vechii cavaleri, cercetașii timpurilor trecute, erau foarte religioși. Cercetau regulat biserica ori de câte-ori începeau un lucru său plecau la luptă. Ei gândeau că trebuie să fie *gata oricând* fie chiar pentru a muri. În marea biserică de pe insula *Malta* puteți vedea și acum locul unde se rugau cavalerii; în timpul când se rostea crezul, stăteau cu toții în picioare cu sabia scoasă din teacă arătând că sunt gata să lupte până la moarte pentru *Evanghelie*. Cavalerii nu se mulțumeau să preamărească pe Dumnezeu numai în biserici; știau să recunoască pe Dzeu în toată natura, în plante, animale, vederi frumoase. Cercetașii pacinici de azi fac acelaș lucru pentru-că prin drumurile lor le plac arborii, munții, pădurile, câmpiile și le place să cunoască tot ce se poate ști despre animalele pe cari le întâlnesc, minunile pe cari le descoperim în flori și plante. Un om care nu crede în Dumnezeu și nu se supune legilor divine să nu se creadă că e cine știe ce. Cercetașul nu poate să nu-și aibă religia sa.

Sunt multe religii: ortodoxă, catolică, protestantă, musulmană, judaică etc. Toate preamăresc pe D-zeu fiecare în felul său, precum soldații unei armate cari cu toții apără aceeași patrie cu toate că servesc diferite arme: infanterie, cavalerie, artilerie și poartă diferite uniforme. La fel, când veți întâlni un băiat care nu aparține religiei voastre, nu-l veți alunga dela voi, ci din contra, trebuie să-l primiți ca pe un soldat al armatei din care faceți și voi parte, deși are o altă uniformă nu ca a voastră.

Împlinindu-vă îndatoririle către Dumnezeu, deveniți recunoscători în acelaș timp. În totdeauna când aveți o bucurie, când

v'a reușit ceva, un lucru îl duceți cu bine, să-i mulțumiți prin ce știți, fie și prin o vorbă, două, la fel cum ne rugăm înainte de a ne pune la masă. Este un obicei foarte bun de a dori binele altora. Astfel când vedeți că un tren pleacă, spune o rugăciune ca Dumnezeu să-i bine cuvânte în drumul lor.

Indeplinindu-vă îndatoririle voastre și față de oameni, veți fi folositori și generoși. Fiți recunoscători pentru serviciile ce vi-le fac alții și nu uitați să le arătați mulțumirea voastră.

Nu uitați că un cadou primit nu vă aparține pe deplin, atâta timp cât nu mulțumiți celuia ce vi-l'a făcut. Atâta timp cât sburați prin această sală a naturii, adică atâta timp cât sunteți pe pământ nizuți-vă să faceți un bun vrednic să rămână în urma voastră.

E bine să fii bun, dar este mai bine să faci binele.

(Din *Éclaireurs* de B. Powell).

PROGRAMA DE EXAMENE.

Robert Stephenson Baden Powell intemeietorul Cercetășiei.

Oamenii mari devin mari prin faptele lor și operele lor săvârșite în folosul omenirii; și cu atât mai mare e nimbul și strălucirea unui nume de care se leagă înfăptuirea lucrurilor mari cu cât opera săvârșită e mai universală.

Prin această prismă putem privi opera marelui întemeietor al „Scoutismului”.

Opera de organizare a tineretului de toate vârstele în slujba unui ideal măreț, începută de B. P. în Anglia, călăuzită fiind de generoasele idei sintetizate în cele 12 legi cercetășești, a pătruns și a dat roade în toate țările globului pământesc. Căci până și îndepărtatul Siam și înapoiata Chină, și-a trimis reprezentanții lor cercetași, la I Olimpiadă (Jomboree) cercetășească de

după războiu, ce s'a ținut în anul 1920 la Londra.

Marele Baden Powel împlinește la 22 Februarie 1928 vârsta frumoasă de 71 de ani — o viață mare parte de muncă asiduă și luptă dusă cu seninătate și curaj pentru triumful unui ideal măreț.

Baden Powel este azi un triumfător al vieții căci își vede idealul îndeplinit.

Născut dintr'o familie de intelectuali și militari distinși, nepot al inventatorului Stephenson — a adus cu sine prin ereditate însușiri cari datorită și educației aleasă primită din partea distinsei sale mame îl fac să devină om mare. Semănător de idei constructive, organizatorul excelent și propovăduitorul unui crez moral menit să însuflească milioane de inimi tinere de pe întreg cuprinsul celor cinci continente.

De mic dădea dovadă de o mare încredere în sine și cu vârsta ieșiau tot mai mult la iveală aptitudinile cari îl făcuseră predestinat pentru a ocupa un rol însemnat chiar în viața întregii omeniri.

La 1871 intră în școala Charterhouse. Acolo s'a distins prin personalitatea sa a cucerit repede simpatiile profesorilor săi și stima și pretenia colegilor săi. Era în purtarea lui loialitate, demnitate — vioiciune — respect față de superiori și o sinceră camaraderie față de colegi și inferiori. Astfel că prin calitățile sale ajunse în curând să fie privit ca un fel de căpetenie a elevilor.

Un șef născut, nu făcut.

Era nu numai bun elev, ci și un bun sportsman, un bun sfătător și inițiator al celor slabi și neexperți.

În anul 1876 după terminarea școlii a intrat în armată unde calitățile lui găsiră un vast teren de activitate și afirmare.

A făcut serviciu în Indii, în Afganistan și Africa de sud. Cutreerând astfel continentele și trăind viața din colonii, ca apoi să scoată din proprie experiență învățăturile,

ce le dă cercetașilor săi pe care îi organizează mai târziu.

A luat parte activă la războiul din 1899-1900 contra Burilor și se distinge în conducerea apărării orașului Mafeking asediat de Buri timp de 6 luni.

Cu această ocazie a organizat prima grupă de cercetași, care au luat parte activă la apărarea orașului.

Dar dela Mafeking (1900) întâia grupă de cercetași, până la 22-II. 1928 aniversarea al 71-lea an al vieții lui B. P. au trecut 28 de ani în acest timp cercetașii a făcut un marș triumfal răspândindu-se în toate țările globului pământesc.

La I Olimpiadă cercetășească 1920 generalul B. P. se văzu la Londra înconjurat nu numai de cercetașii țării sale ci și de cercetașii țărilor europene alături de Chinezii galbeni ai răsăritului. Australieni alături de Negri Africani și Americani alături de Siamezi uniți într'un singur gând făceau cerc în jurul lui B. P. *Că pârta în ochii săi schinteia triumfului idealului său mareț.*

Corbul Alb.

EMULAȚIILE.

Pericolele aspirațiilor.

Credem, că e la locul său de a spune aici ceiace credem despre *emulație*, care ocupă un loc așa de important în educația școlară a tinerilor noștrii. La băiat observăm o tendință înăscută de a-se face prețuit, în raport cu camarazii lui, ba chiar în dauna camarazilor săi. Un program de educație bazat pe activitatea spontană a băiatului, nu poate să nu țină seamă de această tendință: se lipsește de un ajutor puternic și prețios. Dar regimul școlilor noastre: ranguri, premii, concursuri etc., arată că acest apel constant la instinctul de întrecere, nu este fără pericol. Criticile cari se pot face, se pot reduce la trei principale:

Prima este de ordin *moral*. A încurajă

acest instinct la băiat, înseamnă a-i favoriza ambiția, pasiunea egoistă prin care, ca și la orice pasiune, individul riscă de a-și sacrifica ceiace-i face cea mai mare bucurie și valoare a vieții: afecțiunile naturale, bucuriile desinteresate, sănătatea și o poruncă a legii cercetașului: loialitatea absolută. Cuncăștem școlari, studenți, pe cari pasiunea de a fi primii, i-a ruinat trupește sau chiar și sufletește. Aceasta este evident, o relație directă între atmosfera disimulației și amăgirei, care stăpânește un prea mare număr al claselor noastre și între importanța pe care o atribuim gradelor și rangurilor.

Din punct de vedere al educației civice, care este aceia a cercetașilor, este aproape fatal ca aspirațiile personale să ducă la o atingere gravă a spiritului de ajutor reciproc și de camaraderie, pe care grupele noastre de altcum pot să le stimuleze într'un fel atât de eficace. Arivismul este una din plăgile cele mai urite ale societății noastre contemporane. Să conducem noi pe cercetașii noștrii la așa ceva?

În fine apelul la instinctul de aspirație are inconvenientul de a descurajă foarte iute pe acei cari trebuie peste tot să stimuleze pe cei slabi, cari pierd repede nădejdea, de a-se clasă în primele ranguri și de a obține recompense.

Cum le evită Baden-Powell.

Cum Baden-Powell a cărui toată sfortare este bazată pe un apel la instinctul de luptă, de întrecere al băiatului, va evită aceste primejdii ale aspirației.

Să notăm mai întâi că toate semnele distinctive ale cercetașilor: de cl. II-a de cl. I-a, stele după anii de serviciu, insignele de capacitate, toate acestea se obțin în afară de orice concurs. Fiecare din aceste distincții, se bazează pe *cunoștințe și aptitudini pozitive*: cercetașul a fost pus să se *derrindă cu realitatea* în anumite condiții date și a ieși cu fața curată; el s'a urcat, nu la înălțimea concurenților să, ci la înăl-

țimea situației; el n'are decât să țină seama numai de aceasta.

Zicem oare prin aceasta că cercetașii nu se supun la o întrecere? Din contră, cercețășia îi dă un teren imens. Aproape toate jocurile cercetașilor au caracterul de concursuri și Baden Powell dă un colorit de rivalitate și exercițiilor, cari la prima vedere nu par a fi așa ceva.

Această practică descopere o intuiție psihologică foarte justă. Noi am vorbit de un instinct de aspirație, dar a vorbi despre un instinct, am văzut că nu este altceva decât a recunoaște o activitate, al cărei exercițiu procură individului o satisfacție imediată și intrinsecă, independentă de orice avantaj exterior. O activitate instinctivă, se face prin ea însăși; astfel instinctelor se dă loc în jocuri. In cazul particular, în virtutea instinctului de aspirație, băiatul găsește o plăcere naturală și intensivă, de a-se măsură cu camarazii săi, fără să fie necesar să-l încurajeze prin nici o recompensă din afară. Dacă concursul trebuie să-și păstreze caracterul natural și binefăcător, *nu vom sancționa* rezultatele prin premii, cari să aibă o valoare în ele înșile. Dacă, școala ar da întrecerilor pe cari le organizează, caracterul jocurilor, dacă acestea n'ar legă destinele băiatului făcând să depindă rangul său în clasă sau considerația de care se bucură în școală, sau chiar în viață, de rezultatul lor, ea va evita cele mai mari primejdii, printre cele pe cari le-am semnalat.

Apelul la instinctul de rivalitate, nu exclude în mod necesar dezvoltarea sentimentelor de solidaritate și de ajutor reciproc. Concursurile între echipe țin un mare loc în jocurile cercetașilor. „*Totemul*“ simbolizează o idee, care ține mult la sufletul șefului. „El nu servește la nimic dacă are numai unul sau două tipuri grozave și restul indivizilor fără valoare. Trebuie să se aplice tuturor, ca toți să fie la aceeași înălțime.“ Acordând cinstea de a avea un

totem unei grupe întregi, ai cărei membri toți sunt la înălțimea lor, Baden-Powell îl face interesat pe fiecare pentru progresul tuturor.

Un „meșteșug“, pe care-l sugerează cercetașul, permite a-se lucra la acest rezultat, abătând inconvenientul, de care va fi vorba mai la urmă. Făcând să concureze băieții prin eliminări succesive de jumătate sau definitive, faceți o prevedere: „*în locul luptei pentru a ști care va fi primul, faceți ca nici unul să nu fie ultimul.*“

Ca prima obișnuință de a-i face, luptărilor sunt chemați a-se măsură cu atât mai des, cu cât sunt mai tari; pentru a doua, sunt cu atât mai slabi, cu cât au să între în luptă mai des.

În rezumat, instructorii cercetașilor vor uză fără scrupul concursurile de toate felurile; ei vor face un apel larg la instinctul de întrecere a cercetașilor lor, dar ei vor avea cea mai mare grijă la toate aceste aspirații, de caracterul jocului. Ei se vor feri de a acorda premii, distincții și peste tot de a face să depindă rezultatele obținute de unul sau altul din ei prin *locul* pe care-l va ocupa în *patrulă* sau de *rolul* ce i-se va da în viața lui de camarad.

(Izvorul Crișului Negru).

Traducere după :

„Le genie de Baden-Powell“
de : Pierre Bovet.

SANITARE.

Microbii și cum să-i combatem

Bolile se răspândesc în aer și în apă, prin niște mici animale invizibile, numite germeni sau microbi. Noi riscăm mereu să-i respirăm prin gură, ori să-i înghițim cu mâncarea ori cu băutura și atunci vor cauza boale în noi. Dacă sângele vostru este în bună regulă, aceasta are puțină importanță și de obicei nu are urmări rele. Dar dacă sângele este viciat, printr'o slăbiciune

generală sau din cauza constipației, a scaunelor neregulate, microbii vă pot îmbolnăvi foarte rău. Trebuie să distruși cât mai mult. Ei trăiesc în locurile umede, întunecoase și murdare. Se nasc în locurile prăfoase, în cărnurile putrede și în locurile mlăștinoase, în sfârșit acolo unde sunt mirosuri urâte. Țineți dar camera, tăbăra și hainele voastre curate și uscate. Aerisiți bine vestmintele și expuneți-le cât mai des cu putință la soare. Nu vă duceți în locurile unde miroase rău. Înainte de mâncare spălați-vă totdeauna pe mâni și curățați-vă unghiile; să înlăturați microbii ce i-ați fi putut lua de pe diferitele lucruri cu cari ați umblat.

Se văd adesea prin tramvae și prin locuri publice avisuri cu recomandăția de a nu scuipa.

Aceasta fiindcă mai mult aceia tușesc, cari au plămâni bolnavi; din scuipatul lor microbii ajung în aer, în felul acesta cei sănătoși îi respiră și pot lua boala. Poate să aibă cineva o boală ani de zile, fără ca să știe și scuipând riscă să o comunice celor sănătoși. Din această considerațiune să vă rețineți de la scuipat.

Dacă respirați însă pe nas și dacă vă mențineți sângele în stare bună, să nu vă temeți de boală.

Ieșind dela teatru, dela biserică, ori dintr'o sală unde a fost multă lume, este bine să scuipați și să vă suflați nasul, pentru a vă debarasa de microbii ce i-ați fi putut respira în număr mare. Din treizeci persoane întâlnite, una este atinsă de tuberculoză, o boală foarte contagioasă. Aceasta provine în parte din faptul, că locuiesc în case, ale căror ferestre sunt totdeauna închise. Cel mai bun mijloc de a vă vindeca, dacă sunteți atinși de această boală, este să dormiți în plin aer.

Cercetașul petrece des noaptea afară și când este în casă, doar cu ferestrele deschise larg, altfel îi este capul greu. Dacă se obicinuește să se culce în cameră

caldă, va răci în cort și nimic nu este mai ridicol, decât un cercetaș cu guturai. Când te deprinzi să dormi cu ferestrele deschise, nu răcești niciodată.

Corbul cu ochelari.

(Din Baden-Powell, *Éclaireurs.*)

TEHNICE.

Un serviciu prețios

Pregătirea sistematică ce i-se face cercetașului în timpul cel mai frumos al tinereții nu știe până când tot poate să dea roade. Războiul din 1914—1918 a dovedit îndea-juns importanța cunoașterii diferitelor semne de comunicație cum sunt semnele de telegraf, fie alui Morse, fie alui Panaitescu, fie alte semne optice, fie și semnele cercetășești prin cari se înțeleg cercetașii între ei în drumuri și în tabere.

Sunt frumoase și pline de mulțumiri aceste lucruri. Cine se obișnuiește cu ele își face o deprindere de o așa natură, că poate să facă țării sale unele din cele mai frumoase servicii ce le poate face un om priceput și isteț.

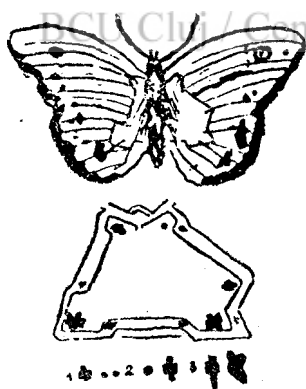
Scout chief, șeful cercetașilor din lumea întreagă, *Sir Robert Stephenson Baden Powell* ne spune unele întâmplări din războiul mondial și ne dă o pildă vie și frumoasă de prima îndatorire a legământului cercetășesc, că „cercetașul își slujește cu credință și dragoste Patria și Regele“.

În timpul războiului fiecare țară dorea să cunoască unele secrete militare ale altei țări. Fiindcă pentru acest lucru trebuie multă pricepere și prevedere Baden Powell și-a luat angajamentul de a-și servi țara și pe un alt front decât cel cu arma.

Trimis fiind să afle poziția și întăriturile unui fort, a căutat prin diferite mijloace să ajungă în apropiere, iar după ce a ajuns din câteva ochiri a prins tot ce a putut prinde făcând și un desen oarecare, care nu totdeauna seamănă cu subiectul dorit,

și cu acestea făcea apoi alte desene din cari un om nebănuitor nu va pricepe nimic. Din aceste desene se vede și se poate judeca valoarea spiritului de observațiuni în amănunt, spirit care se dezvoltă în cercetășie prin jocul lui Kim. Așa bunăoară desenele de mai jos sunt clare la prima vedere, doar este un fluture obișnuit, o frunză de arbore, un desen mitologic sau astrologic și un cap de fluture de noapte, și chiar un geam decorat, colorat și ornamentat.

Căutând însă să pricepem taina acestor fluturi vom afla lucruri extraordinare. În jurul corpului fluturelui vedem ceva figură neregulată pe care la 1-a vedere n'o observi; vedem și aceea, că dintre multele fibre negre din membrana aripei, numai unele pătrund în interiorul acestei figuri, linii cari vin din vre-o pată întâmplătoare. Pețele sunt de o formă deosebită unele numai, celelalte sunt obișnuite.

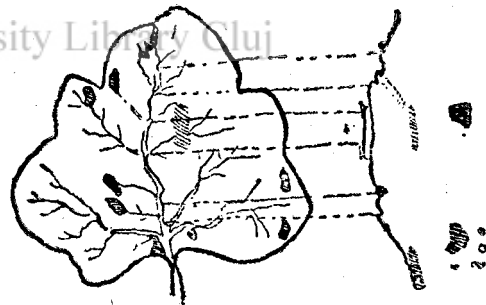

Cum a ajuns Baden Powell la acest fluture, ne lămurște dumnealui: am mers, am văzut ce am putut, mi-am făcut ușor schița fortului făcându-mi și aceste semne applicative în felul cum sunt arătate și în figură. Schițând planul fortului am căutat să-l ascund în figura unui animal fără ca cineva să poată bănuși aceasta. Am făcut un fluture pe care-l vedeți în figură, pe aripi mi-am făcut în locuri corespunzătoare semnele mele numerotate cu 1, 2, 3, dintre cari cele cu Nr. 1 sunt tunuri de cetate (fort) cele cu Nr. 2 tunuri de campanie și cu No.

3 mitraliere. Semne de aceste fac mai mult în diferite locuri, dar numai acelea vor avea înțeles dacă din ele vor pătrunde liniile negre în interiorul figuri din mijloc.

Acest fluture este desemnat atât de bine pare'ar fi ieșit din mâna unui entomolog care caută să-i cunoască cât mai multe amănunte.

Frunza pe care o vedeți ne spune încă ceva și mai interesant. Este frunza de iederă a cărei vine ne spun poziția părții de răsărit a frontului unei fortărețe. Vârful frunzei este spre nord. Părțile liniate fără să fie închise ne indică locurile neatacabile cu glonțul, locuri apărate de fort; cele cu Nr. 2 sunt mitraliere, iar locurile închise de forma bălților indică pozițiile tunurilor grele. Vinele frunzei ne arată forma locului, culmile, adânciturile ba chiar și drumul care duce la fort este arătat. Un lucru admirabil în felul său.

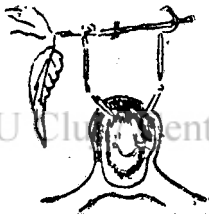
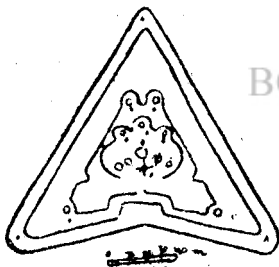
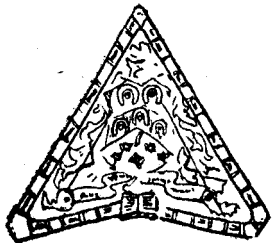
Desemnele cari urmează sunt acum mai ușor de înțeles. S'a desenat planul fortului cu pozițiile diferitelor arme și întărituri și alte lucruri bine de știut. Făcută schița s'a căutat s'o încarce cu figuri, cu ornamente, dând aspectul unui geam colorat cu mozaicuri dela un templu.

Bineînțeles schița este reprodusă numai ca lămurire. Semnele din figura complicată au următorul înțeles:

1 tun de 15 cm. ; 2 mitraliere panțerate, 3 tunuri de calibru mare cari se pot ascunde; 4 tunuri de 12 cm. 5 mitraliere; 6 reflectoare.

Iar capul fluturelui de noapte ne dă într'o scară de proporție poziția și fortifi-

cațiile unui alt fort la care cu greu a putut ajunge. Anume este un fort pe un deal cu 2 tunuri de campanie; cu 1 mitralieră, încunjurat de un șanț de apărare, într'o parte având un loc îngădit pentru animale de transport aproape de râu (crenguța) peste care este un pod, iar mai departe (frunzele) sunt mai multe tranșee de comunicație. Se arată și direcția nordului, ba și unele linii de nivel.

a face știre altora și a scăpa și noi cu vrednicie din încurcătură. Vom face planuri, schițe, vom da colegilor să le tălmăcească și vom putea vedea și aprecia istețimea și pătrunderea cercetașilor și în această direcție.

Corbul bătrân.

INSTRUCTIE.

Datoriile unui cercetaș cetățean.

Sunt diferite mijloace pentru un bun patriot să fie gata ori-când să ridice steagul țării sale. Unul dintre aceste în timp de pace este să fie vrednic de numele de cetățean.

Cele amintite sunt numai 4 exemple de istețime și de pricepere a vorbi într'o limbă pe care numai puțini o pot cunoaște.

Baden Powell în timpul războiului ca supus englez a călătorit prin multe țări inamice, a fost prins, dar a putut să facă serviciile cu o deosebită însuflețire și conștiințiozitate scăpând și el și fratele său sănăteși și teferi din multe încurcături în cari au ajuns. El a trăit în adevărate, legea care spune că „cercetașul e viteaz, se încrede în puterile sale, și caută să iasă cu vrednicie din orice încurcătură.”

În timpul cât petrecem în tabără cercetășească, de mulțori suntem nevoiți în jocurile și exercițiile noastre să ne folosim de diferite mijloace inventate de noi pentru

Dacă fiecare cetățean al țării noastre ar fi un om într'adevăr bun și folositor, Statul nostru va fi o binefacere pentru toată lumea civilizată, pe care nimeni n'ar dori să-l vadă desmembrat de o altă țară. Și cred că nimeni nu s'ar incumeta la așa ceva. Dar, ca să ajungem acolo, trebuie să fim cetățeni buni și să păstrăm între noi, în țara noastră, o prietenie reciprocă.

O casă în care nu este înțelegere nu poate să trăiască. Trebuie să începeți de tineri ca să nu socotiți de dușmani pe tinerii din altă clasă socială. Nu uitați că bogați ori săraci, locuind în palate și în bordeie, cu teții sunteți înainte de toate fiii aceleiași patrii, pe care trebuie s'o apărați de dușmanii săi. Pentru aceasta fiți una.

Dacă sunteți divizați între voi mai mult

rău faceți patriei. Trebuie să uitați neînțelegerile dintre voi.

Dacă disprețuiți pe copiii cari sunt mai săraci decât voi, sunteți niște snobi; dacă urîți pe alți copii pentru-că din întâmplare sunt mai bogați decât voi, sunteți fără minte.

Fiecare trebuie să ne ținem locul care ni s'a dat. să-l ținem folosindu-l cât mai bine, cu toții trăgând în acelaș ham.

Suntem ca și cărămizile unei clădiri. Fiecare la locul său, deși pare atât de neînsemnată în o clădire atât de mare. Dar, când una dintre ele se sfărâmă sau lunecă, povara pentru celelalte este destul de mare, spărturile apar în zid, clădirea se clatină.

Nu căutați prea mult să ocupați locurile cele mai bune. Dacă râvniți pentru așa ceva, veți avea nemulțumiri cari vi-se vor părea nesfârșite.

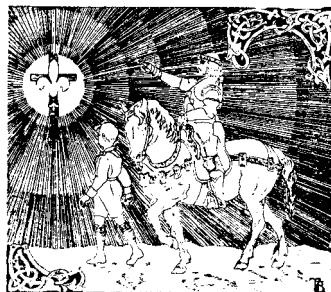
Lucrați pentru binele Statului ori a casei unde trăiți și veți vedea că făcând astfel veți avea bucuria de a vă ridica tot mai mult și veți reuși în satisfacerea dorinții voastre.

Căutați să vă pregătiți pentru așa ceva luând în serios lucrurile pe cari vi-le dă școala, nu pentru-că v'ar face plăcere numai ei pentru-că aveți o îndatorire față de patrie de a vă perfecționa tot mai mult.

În spiritul acesta învățând aritmetica, istoria, limbile, veți vedea că totul e spre binele vostru.

Nu vă gândiți numai la voi înși-vă, ci gândiți-vă la țară și la acei ce vor avea folos de voi. Renunțarea la sine, din toate privințele, este cea mai bună socoteală.

(Din Éclaireurs de R. B. Powell).

PRINCIPII.

Loialitatea și Generozitatea cercetașului

Loialitatea este forma cea mai nobilă a onestității, constituind, ca să zicem așa, moneda de schimb între oameni. Ea se așează la baza raporturilor sociale, căci loialitatea creiază încrederea, încrederea aduce stima, iar stima face să nască afecțiunea: este deci o înlanțuire continuă, printre ochiurile căreia se află bunătatea, devotamentul, generozitatea, bărbăția, respectul față de alții, toleranța, politetea, etc. Loialitatea este deci o virtute esențială a cercetașului, căci nu e numai o satisfacție intimă a conștiinței, ci tinde mai înainte de toate de a deveni trăsătura de unire între cercetași și aduce camaraderia.

Loialitatea însemnează contrariul minciunii. Minciuna este un act josnic, care face ca omul să fie desconsiderat și-l micșorează chiar și în fața lui însuși. Simte omul necesitatea de a minți, dacă lucrează după conștiința sa? Niciodată! Și când a comis o greșală, nu e mai bine de a o recunoaște, decât a se ascunde după minciună? Mica jignire a amorului propriu, rezultată din mărturisirea unei minciuni, este oare mai dureroasă, ca simțul de frică și rușine, care înăbușă în fundul inimii sale pe mincinos? A minți este pe cât de urât, pe atât de necinstit: de cele mai multe ori mincinosul nu înșeală pe nimeni, el apare în jalnica situație a struțului, care-și ascunde capul în nisip, crezând că astfel nu va fi zărit. O scuză falsă e compromițătoare și un lucru laș, pe când recunoașterea unei greșeli e din contra o formă de curaj și o afirmatie de caracter. Cercetașul adevărat trebuie să evite întotdeauna minciuna.

Este lucru constatat, că copiilor le place să mințească, crezând chiar ei de adevărat ceia ce spun. Acest lucru e poate izvorul fantaziei lor bogate, însă noi trebuie să veghem neconținut, înăbușind cu totul acest obicei. „Răul trebuie stârpit din rădă-

cină“, căci mincinosul mic, va fi omul necinstit de mai târziu. Cercetașul nu trebuie să facă fapte, depe urma cărora să fie nevoit a spune minciuni. El trebuie să se îndrepte pe calea adevărului și a sincerității, față de oricine îi apare'n față.

Generozitatea.

Noi cercetașii avem o lege care sună : Cercetașul face în fiecare zi o faptă bună... afară de asta în legământul rostit cu atâta emoțiune, promitem să ajutăm pe aproapele nostru, din toate puterile noastre și în orice împrejurare.

Cercetășia prin ea însăși, constituie o școală de solidaritate. Grupându-se, luând parte la aceleași exerciții, la aceleași jocuri, la aceleași oboșeli și conducându-se de aceleași legi, cercetașii formează o mică societate, în cadrul societății celei mari. În această mică societate ei își dezvoltă în comun puterile, trăind în deplină prietenie și frăție unul cu altul. Au aceleași gânduri, sufăr aceleași necazuri, iar bucuria unuia este bucuria tuturor. Din această fuziune intimă, nasc două sentimente, cari aduc multă cinste unui suflet omenesc: *încrederea absolută și devotamentul puternic, unul față de altul.*

Cercetașii nu trebuie însă să fie egoiști, folosindu-se numai ei între ei de aceste calități frumoase și nici să privească ca de aproape al lor, numai pe cercetași, ci vor privi pe oricine prin aceiaș prizmă și cu aceiași ochi, nefăcând deosebire de credință, clasă socială sau avere, după cum ne spune legea a VI-a.

Exemple de devotament față de aproapele, ar fi: ajutorarea celor slabi, salvarea persoanelor în primejdie, primul ajutor dat răniților, încurajarea copiilor orfani, etc. etc.

Pentru a putea ajuta și apăra pe unul mai slab, e necesar ca înainte de toate, cercetașul să se știe apăra pe sine. Pentru a salva pe cineva din pericol, se cere teorie și practică, pentru a utiliza cele mai inteli-

gente și prompte soluțiuni.

Ca să dai îngrijire unui rănit, se cere abilitatea sanitarului, dar să nu se exagereze gravitatea cazului, producând astfel mai mult rău, decât bine.

Tot pentru acest scop, cercetașul trebuie să știe pansa, transporta victima și aceste lucruri le vor învăța cercetașii dela Instructorii de specialitate. Pentru a salva pe cineva de la foc, pe un înecat, otrăvit, asfixiat, etc. încă se cer multe cunoștințe și acestea se vor preda de Instructorii medici. E de notat, că cercetașul făcând o faptă bună, nicicând nu trebuie să se gândească la recompensă, ci aceste fapte să fie numai rezultatul sentimentelor generoase, umanitariste și căror sentimente le trebuie lăsat drum larg în dezvoltarea lor. Să nu se creadă, că cercetășia vrea să producă croi de ocazie și virtuoși asemenea sfinților, căci aceasta n'ar fi decât o rea înțelegere a rolului cercetășiei. Trebuie știut că rolul cercetășiei e de a forma oameni educați în ce privește morala, fizicul, intelectul (în parte) și a-i devota pe calea binelui în general, de ori ce natură ar fi el.

Nu va avea poate zilnic ocazia să salveze un înecat, să oprească întinderea unui incendiu etc., dar ocazii mai mici de a face binele, i-se prezintă oricui și oricând, numai să fie bunăvoință și generozitate.

Cercetașul trebuie să fie serviabil, oferindu-se cu mici servicii pentru bătrâni, infirmi, doamne, copii etc. și să nu primească plată pentru aceasta.

Plata îi va fi mulțumirea sufletească, de a fi făcut o faptă bună.

În tramvaiu, autobus, tren etc. cercetașul va ceda locul său doamnelor și celor mai bătrâni. Pe stradă va ajuta la ridicarea unui cal căzut, la mișcarea unei căruțe încărcate, la ridicarea sarcinei unei bătrâne și ori ce fel de ajutor i-ar fi solicitat.

Bunătațea manifestată față de oameni, trebuie manifestată și față de animale, cari nu trebuie să fie nici brutalizate, nici în-

cărcate peste puterile lor. Aducând la îndeplinire cele de sus, va putea spune, că și-a îndeplinit promisiunea de a fi generos. La aceasta îl îndeamnă și simțul onoarei, care ascultă de glasul conștiinței. Onoarea determină spiritul de sacrificiu și prin aceasta cercetașul este totdeauna gata să-și manifeste generozitatea. Iată deci, că spiritul de sacrificiu se încadrează tot în această frumoasă virtute, care este generozitatea. Ca o consecință naturală, onoarea procură bucurii și îndulcește adesea necazuri și suferinți mari. Ca să se illustreze spiritul de sacrificiu și generozitatea, voi da mai jos un exemplu: În iarna anului 1911 băntuia în China o ciumă grozavă. Doctorul Mesny a călătorit acolo spre a studia mersul epidemiei și a lua măsurile necesare pentru stingerea ei împreună cu alți doctori străini. Văzând însă ravagiile ciumei, fu cuprins de o puternică milă și nu mai putu privi aceste orori cu sângele rece a unui observator științific. Ca urmare el își uită de familia sa lăsată acasă, iar

pe Chinezii îi privi ca pe semenii săi și pătrunse rezolut în mijlocul bolnavilor și le dădu cele mai bune îngrijiri, încurajându-i și consolându-i. Într-o zi însă se molipsi și el, iar pentru a nu contamina pe însoțitorii lui, s'a izolat singur intrând în mijlocul celor bolnavi, lăsând doar o scrisoare pentru familia sa. Scrisoarea începea astfel: „Iubiții mei, peste 2 zile nu voi mai fi!“ Nu e nevoie a mai discuta acest act de generozitate.

Dela micii cercetași însă nu se cere atâta sacrificiu, totuși sufletul lor trebuie să fie deschis a face asemenea lucruri, atunci când li se va cere. Ei trebuie să fie stăpâniți în general de sentimentul frumos al altruismului, căci numai astfel vor dovedi că inima lor este încălzită de frumoasele legi cercetășești și că sufletul lor are acele porniri frumoase și nobile, cari răsar de pe urma legământului, ce l-au făcut de a face bine și „de a ajuta pe aproapele“.

Tata Sicu.

VIAȚA PATRULEI.

Ce putem face în luna februarie.

Este o lună care poate este cea mai închisă din cursul anului. Frigul pe cei mai mulți îi face să se retragă într'un ungher să se pună pe celit, pe studiu pentru el și pentru alții. Este luna în care se prepară programele anului nou, cu venirea primăverii.

Ce să facem depinde de acel ce trebuie să facă. Ne gândim în primul rând la comandanți, șefi de grupe și patrule apoi la cercetași.

Comandanții își fac bugetele anului care vine, își fac situația clară a unităților, repartizează material de instrucții pentru restul anului în vederea pregătirii cercetașilor de diferite clase și specialiști. Rezervă pentru sine o parte din instrucție, împarte materia aspiranților și cercetașilor cu legă-

mânt comandanților de grupe sau șefilor de grupe, organizează cursul șefilor de patrule, aranjează un concurs pentru viitorii șefi de patrule și de echipe, cu un cuvânt este un timp favorabil de organizare în plin. Știi cu cine poți lucra. Specialitățile se pot învăța admirabil de aci înainte, viața patrulei s'a putut închea și forma un spirit reprezentat prin șeful patrulei.

Comandantul își rezervă subiectele de o-

rientare generală din materia clasei I, una din specialitățile pentru o patrulă și dacă îi permite timpul este șeful unei patrule.

Cercetașii pentru clasa I sunt pregătiți de comandantii de grupe și de șefii de grupe în întrunirile anume organizate pentru aceasta. Subiectele le dă comandantul, el fixează ziua când are să facă ora de instrucție fiecare dintre șefii de grupe ori cercetașul de frunte în cadrul programului pe care e bine să-l întocmească cercetașul de frunte.

Programul primăverii acum se fixează, ieșirile, serbările ori chiar excursurile. Programul ieșirilor îl întocmește cercetașul de frunte cu șefii de grupe, comandantul căutând să întregească ori să schimbe ce crede de bine în vederea realizării scopului unității pe care o conduce.

Să se facă lectură multă mai ales în în-

trunirile patrulei, să se întregească bibliotecile patrulelor căutând ca ele să se formeze tot mai mult în o unitate principală în sistemul de instrucție și educație cercetașească.

În patrulă șeful se va ocupa în primul rând de instruirea lui proprie, apoi de cei începători și va arăta mijloacele de autoinstruire celor mai înaintați. Patrula în întrunirile săptămânale execută un program prelucrat până în cele mai mici amănunte de șeful patrulei sub grija și îndrumarea șefului grupei.

Acum e bine să se revizuiască starea efectelor patrulei, cort, securi, fanion, stegulețe, unelte, instrumente, să-și întregească lipsurile ca să fie gata pe când ne cheamă cucul la pădure și florile prin livezi.

C. h.

CERCETAȘIA FETELOR.

Sefa de patrulă.

Când devii o șefă de patrulă, adă-ți aminte, că ocupi o poziție foarte importantă și plină de responsabilitate. Ai sub ordinele tale câteva fete tinere, cari trebuie să-și modeleze caracterul după directivele și exemplul viu ce-l vei da. Dacă tu vei fi moale și ele vor fi așa, dacă vei fi plină de avânt, atunci vei avea o patrulă în-suflețită, vioaie, care te urmează și ea plină de avânt. Aceasta depinde de tine. Nu ai devenit șefă de patrulă numai de formă, ci ți s'au încredințat fetele, fiindcă ai fost socotită ca vrednică de a le arăta drumul de urmat și de a scoate din ele bune cercetașe. Tu trebuie să-ți comanzi patrula; ei bine, nu o poți comanda numai dacă ai încrederea fetelor, pe care o ve obține numai dacă ai încredere în tine însăși. Mijlocul sigur de a ajunge la aceasta este de a ști să-ți poruncești ție însăși.

De aceea trebuie să cunoști toate lucru-

rile ce se cer dela o cercetașă de cl. II. Dar nu numai să le cunoști, ci să le și practici. Atunci când vei avea încredere în tine, cercetașele tale te vor asculta și tu le vei putea conduce și disciplina. Să nu uiți, că tu ești aceea, care le conduci și le conduci numai prin exemplu personal, căci acesta este singurul mijloc.

Ca șefă, tu trebuie să fi aceea, care în patrula voastră știe să pună mai bine în practică legile cercetașelor, celelalte te vor urma. Tu trebuie să fi conducătoarea în jocuri, cea dintâi la toate întreprinderile patrulei, inițiatoarea tuturor planurilor frumoase, a ideilor și gândurilor bune. Dacă tu vei fi cea dintâi în toate, Cercetașele tale te vor urma și vei obține o bună disciplină. Scopul tău este, ca patrula voastră să fie cea dintâi din grupă, și dacă toate patrulele vor face la fel, fii sigură, că grupa voastră va fi socotită printre cele mai bune.

E bine ca să-ți consulți Cercetașele despre ce le place lor mai mult să facă, apoi să organizezi un concurs cu o altă patrulă

asupra subiectului ce l-ați ales. De ex. semnalizare, prim ajutor, facere de obiecte de specialitate, etc. Măsurați-vă cât de des cu alte patruli, comparați-vă cu ele, exercitați-vă și căutați să deveniți puternice, ca să nu fiți învinse. Aceasta se poate ajunge, dacă mai întâi dai fiecărei cercetașe câte o încredințare în cadrul patrulei (*concurs individual*), apoi vei pune cercetașă contra cercetașă și când va merge totul bine, abia atunci te vei pune la întrecere cu o altă patrulă. Dacă e posibil, vei da fiecărei cercetașe o specialitate a sa în cadrul patrulei. Bineînțeles, că și patrula în întregime va lucra să-și aibă specialitatea sa proprie. Totuș afară de aceasta specialitate, e bine, ca fiecare să mai aibă și altele. Una se pricepe la un fel de lucru, alta la altfel și așa va lucra fiecare spre beneficiul și spre onoarea patrulei. Tu ca șefa patrulei, vei supraveghia și vei cere seamă de lucrările de specialitate, vei ajuta acelei cercetașe, care vezi că înaintază cu greu, să grijești însă, ca ajutorul tău să nu fie continuu, căci la urmă te vei trezi că tu ai făcut întreg lucrul și nu ea. Când vei observa, că ai ajuns la o bună perfecțiune cu patrula, vei cere comandantului să examineze capacitatea de specialitate a patrulei. Acele, cari vor fi trecut examenul de specialitate, vor putea purta la brațul drept semnele specialității lor. Patrula, care dă dovadă că își pricepe bine specialitatea, poate fi răsplătită cu aceea, că i-se permite de a purta semnul specialității pe stegulețul patrulei.

Patrula se poate lua la întrecere și cu patruli din alte grupe. Poate să prindă idei frumoase dela acele patruli și să le pună în aplicare și ea. În tabără, patrula e o unitate foarte utilă, căci prin specialitatea ei este de mare folos întregii tabere. Șefa de patrulă are în acest caz probleme importante de făcut. Ea trebuie să supravegheze, ca patrula ei să se distingă prin

bună purtare, curățenie, disciplină și ordine deplină.

Tata Sicu

După *Le livre des Éclaireuses* de R. B. Powell.

VIATA CENTURIILOR.

RAPOARTE.

Centuria II-a.

Raport,

despre activitatea și situația centuriei a II-a

(Liccul de fete „Regina Maria”)

— Urmare —

Patrula IV din grupa 2. are ca șefă instructoare pe: Popescu Maria.

Patrula V din grupa 2. are ca șefă instructoare pe: Tofan Olivia.

Patrula II din grupa 3. are ca șefă instructoare pe: Dicea Maria.

Deci sunt 61 cercetașe cu legământ, dintre cari 25 cu examen de clasa II-a. 36 cu examen de clasa III-a și 9 cercetașe sunt fără legământ, dintre cari 1 cu examen de clasa III, 8 sunt fără acest examen.

Toate șefele de echipă și toate șefele de patrulă sunt provizorii afară de una (Balotă Ofelia) care are diplomă de șefă de patrulă. Șefele de grupă sunt de asemenea provizorii, ele au însă diplomă de șefă de patrulă.

Funcționarele centuriei sunt : Secretară : Balotă Ofelia. Casieră : Tofan Olivia. Bibliotecară : Grințescu Suzetta. Econoa-mă : Dicea Maria.

Unele patruli au început studierea *specialității* patrulei, cari sunt următoarele:

Grupa 1. Patrula I Sanitare, Patrula II Călăuze, Patrula II Sanitare II, Patrula IV Florărie; Patrula V. Grădinărit.

Grupa 2. Patrula I Croitorese, Patrula II Compactoare, Patrula III Semnalizatoare, Patrula IV Bucătărese, Patrula V. Croitorese II.

Grupa 3 Patrula I Pescar. Patrula II Botaniste.

Situația materială a centuriei :

Bani rămași din anul trecut depuși la cassa de păstrare „Interesul Public“ S. A. Cluj cu livretul de depuneri No. 10080.

	6552.—	
Cotizații intrate	1377.—	
Cotizații și taxe de înscr.	170.—	
Cotizații către cohortă	385.—	
Taxe de înscriere	380.—	
Fanionul și stegulețele	750.50	
Funia de tras	200.—	
124 băte de cercetaș à 15 lei	1860.—	
Cărți cercetășești	902.—	
Stampilă și pernă cu curneală	186.—	
Excursia la Alba-Iulia (spesele pentru 2 cercetașe)	468.—	
Mesagere, imprimate	137.—	
Total :	8379.—	4924.50

Intrate : 8379.—

Eșite : 4924.50

Rămân : 3454.50 ei, adică trei mii patru-sute cincizeci și patru lei 50 bani, avere în număr.

(Toate pozițiile sunt justificate cu acte în regulă).

Aveea centuriei s'a mărit cu următoarele :

1) Fanionul centuriei, complet terminat.
2) 10 stegulețe pentru patrulare ; 2 stegulețe pentru șefele de grupă.

3) 124 (una sută douăzeci și patru) băte cercetășești.

4) Stampila centuriei cu pernă de cerneală.

5) Frânghia de tras de 9 și $\frac{1}{2}$ m. lungă.

6) „Mesagerul cercetașilor“ seria completă pe anul 1926—27.

7) Următoarele cărți cercetășești :

Programmes d'activité pour patrouilles.

Les premiers secours en cas d'accident.

Manuel de Cuisine, par Berger.

Brevet de cartographie.

Le génie de Baden-Powell, par Bovet.

Éclaireurs, par Baden-Powell.

Lonecraft, par Hargrave.

Le livre des louveteaux, par Baden-Powell.

Pistes et pistage, par Mortimer Batten.

Jeux de plain air, par Jentzer.

Le livre du Wigwam, par Hargrave.

Le livre des Eclaireurs, par Baden-Powell.

Le livre de l'éclaireur, par Royet.

8) 22 fotografii din biblioteca „Battyanem“ din Alba-Iulia (donate de directorul bibliotecii, prof. Léstyán).

Aceasta este starea actuală a centuriei a II-a.

Pentru viitor avem în perspectivă primirea unei camere pentru căminul centuriei (avem promisiunea direcțiunei). — In viitor vom continua munca începută ; vom desvolta mai ales viața patrulelor în înțelesul simbolurilor, vom forma specialități și vom desvolta ierarhia între cercetașe după merite și după cunoștințe !

Cluj, la 30 Iunie 1927.

Sănătate !

Comandantă :

prof. Lucia Roman.

Comandant :

Dr. Ioan P. Cadariu,

corbul cu ochelari.

secretară :

Ofelia Balotă.

OFICIALE.

Legiunea Napoca.

Luna Februarie este luna cea mai potrivită pentru examenele teoretice și de specializare. Examinările să se facă în întrunirile centuriei sau a șefilor. Chestionările le fac șefii de grupe și de patrulare sub conducerea comandantului. Este bine, dacă se pot invita și comandanți sau șefi dela alte centurii fie pentru cunoștință, fie pentru legături cercetășești. Materia de examen oficială pentru noi este ceea ce cuprinde broșura anunțată în revista noastră.

In 22 Februarie e aniversarea nașterii lui Sir Robert Baden-Powell. Se cuvine ca fiecare cercetaș să-și însemneze această zi

și să-i consacre o oră de meditare și de hotărâre de a ajunge și el un conducător pentru alții, vrednic, cinstit, un bun cercețas și un bun șef.

Comandamentul.

*

Rectificare. În N-rul 3 al revistei în articolul : „Măsuri generale contra boalelor infecțioase“ s'au strecurat câteva greșeli mari de tipar. Corecții : sublimat soluție 1 ‰ (nu 1%), iar în rândul penultim : atacă metalele! (nu adecă metalele).

*

ȘTIRI.

După-cum aflăm, centuriile sunt în plină activitate. Examenе, concursuri, serbări, planuri pentru vacanțe de Paști, ba chiar și pentru cea mare. De fapt luna Faur este luna tuturor sfaturilor și planurilor. Vom vedea rezultatele.

Centuriile își țin întrunirile astfel :

Centuria I Sâmbătă între orele 15—16.

Centuria II Sâmbătă între orele 14³⁰—16³⁰.

Centuria III Sâmbătă între orele 17—18.

Duminecă între orele 14—17.

Centuria IV Miercuri între orele 16—18.

Sâmbătă între orele 16—18.

Centuria V Sâmbătă între orele 14—16.

Centuria VI Luni între orele 20—21.

Centuria VII Marți între orele 15—19.

Cent. IX Duminecă între orele 14³⁰—15³⁰.

Cent. X Duminecă între orele 14³⁰—16³⁰.

Iar orele de birou ale cohortei sunt Miercuri între 18—20.

*

Festivalul de aniversare Baden-Powell îl ține centuria VI în 26 Februarie 1928. Se promite a fi foarte interesant. Programul cuprind chestiuni de examen pentru cercețaii de clase superioare.

*

La adunarea centuriei II-a din 14 Ian. cerceteasa Dimitriu Marcela a făcut o frumoasă expunere : *Cum poate să fie de folos o cerceteasă allora.* Pentru ca să fie conștientă la cele spuse, a donat centuriei

60 Lei, banii ei economisiți. — La adunarea din 21 Ian. șefa de patr. Manta Cosinzeana a ținut o conferință demonstrativă și bine documentată despre : *Legile noastre în viața noastră.*

*

Cent. II în 27 Ian. și Cent. III în 29 Ian. au făcut ieșire la Hoiia în tovărășia unor aparate lunecoase. Urcușul a fost anevoios, dar cu atât mai iute și mai plăcut a fost scoborișul, grație acelor aparate lunecoase. Și așa de plăcut era scoborișul, încât în repetate rânduri au suit urcușul, numai ca să se poată scobori tot de atâtea ori.

*

Ne vin știri bune din diferite părți ale țării. Știrea cea mai nouă ne vine din Alba-Iulia unde fetele se organizează și muncesc cu drag în familia lor cercetășească. Zece viitoare cerceteșe au cerut să le trimitem revista noastră pentru orientare și îndrumare.

*

În curând „Astra“ începe să cerceteze satele județului nostru. În ultima ședință a comandantilor s'a făcut cunoscut timpul și locul ieșirilor. Este de dorit ca toate centuriile să-și dea obolul lor în măsura în care pot. Natural un grup de 8—10 cercețai echipați, cu 1—2 gornști vor da un aspect foarte frumos șezătorilor.

Prima ieșire va fi în 26 Febr. la *Sânnicovă* lângă Someșeni, 12 km. dela Cluj. Se face după liturghie, așa că la amiazi ne reîntoarcem pentru a lua parte la serbarea centuriei VI.

*

ADMINISTRATIVE.

Au mai plătit abonamente dnii : Oct. Simu subprefet, Cluj. Ionel N. Iliescu dir. de bancă, Cluj, a răscupmărat 5 abonamente; Vasile Noveanu, Cluj. Prof. univ. Dr. Alex. Borza, Cluj. Prof. Grigore Litan, Cluj. Margareta Molnar, Alba-Iulia. Centuria II (lic. Regina Maria). Cluj 4 abona-

Cel mai important magazin din țară de
articole de sport, vânătoare și cercetășie
este fără îndoială firma de încredere

Nicolae Roșca

Cluj

Strada Regina Maria No. 2.

V. David

Fondat: 1896

Mare asortiment de
toffelul de instru-
mente muzicale,
accesorii și grama-
phoane.

Cluj

Str. Memorandului 12.

La noi nu e loterie
La noi nu sunt câștiguri principale
La noi nu sunt nici mărci „Amitie“
La noi nu este vânzare totală
autorizată de justiție

In schimb sunt mărfuri
ieftine și solide și prețuri
convenabile, despre ce se
poate convinge fiecare fă-
când o cumpărare de
probă la firma

Gromen & Herbert

Cluj,

Calea Regele Ferdinand No. 13.

Atelierul de ceaprazarie militară

Gheorghe Bălan

Str. Regina Maria No. 35.

Confecționează și tri-
mite prompt ori unde
și ori ce fel de șepci
de uniforme școlare și
militare

Deasemenea să găsește ori ce articol
atingător în această Bransă!

Amatori! Aparate, plăci, filme, hârtii,
chimicale se pot procura cu
Prețurile cele mai mici la magazinul
bogată asortat în articole fotografice

Fii lui P. Kováts

Cluj, Piața Unirii No. 8.

Se lucrează
clizee în timpul
cel mai scurt
posibil. In pro-
vincie trimitem
catalogul nostru
și liferăm cu
ramburs.

